

θα της πής ούτε μία ερωτική λέξι και δεν θα έπωφεληθής της άπουσιάς μου. Θα την αφήσεις μόνη της να διαλέξη μεταξύ των δυό μου.

—Είμαστε σύμφωνοι, μου είπε ο ταγματάρχης και μου έσφιξε το χέρι μου.

Κι' από εκείνη τη μέρα, εξακολούθησε πάλι να έρχεται στο σπίτι μου. Ένα χρόνο δηλαδή, ότι διασκέδασα με τον κρυφό έρωτά του και με την τρυφερότητα που του έδειχνε η γυναίκα μου. Ένα θράβυ ώστόσο μάτια προσπάθησα να θρω τον ταγματάρχη στη Λέσχη και να τον πάρω στο σπίτι μου, γύρισα λοιπόν στενοχωρημένος, γιατί είχα συνήθεισε τη συντροφιά του. Στο σπίτι όμως με περίμενε μία έκπληξις. Άντι για τη γυναίκα μου, θρήκα ένα γράμμα της, που με πληροφορούσε ότι έφυγε «με τον μόνο άνθρωπο που αγάπησε στη ζωή της». Δεν στενοχωρήθηκα καθόλου για την έγκατάλειψή της. Σκέφτηκα ότι είχε...άπαγαγει τον Νιούμπερτ, μην αντίστοιχα στο τρελλό πάθος της. Για να βεβαιωθώ ώστόσο καλύτερα, ρώτησα με τρόπο τους υπηρέτες του μεγάρου. Και τότε έμαθα με λύσσα, ότι ο φίλος μου δεν είχε κρατήσει την υπόσχεση του. Αυτός είχε πείσει την γυναίκα μου να τον άκολουθήσει. Δεν τον φανταζόμουν ίκανό γι' αυτή την άτιμία. Άπεφάσισα λοιπόν να τον έκδικηθώ σκληρά. Δυό χρόνια άφρησα τις δουλειές μου και γύρισα δλο τον κόσμο για να τον άνακαλύψω. Τέλος στάθηκα τυχερός. Γόν θρήκα στο Κορυμπός να διασκεδάξ με τη γυναίκα μου σαν έρωτευμένους. Η συνάντησι μας δεν ήταν καθόλου δραματική. Έ, μετς οι Άμερικανοί ζέρομε να κρύβουμε καλά τα αισθήματά μας. Προσποιηθήκα τον ευχάριστο και τους έπρότεινα μία όλιγοχρονη έκδρομη με τη θαλαμηγύ μου. Δέχτηκαν άνυποταχτη την πρόσκλησι μου και μ'άκολούθησαν. Τό ίδιο όμως θράβυ της αναχωρήσεως, συννοήθηκα με μερικους λιητάς της έρημου κι' άφού τους πλέρωσα καλά, τους παρέδωσα τον Νιούμπερτ να τον βασανίσουν. Κι' εκείνοι, καθώς θλέπα, κράτησαν την υπόσχεσι τους. Όσο για τη γυναίκα μου, χάθηκε μωστρη-ωδώς από...η θαλαμηγύ την ίδια νύχτα. Πολύ φοβούμαι μήπως χρητίεσε ως τροφή στα ψάρια. Η γυναίκες θλέπετε κάνουν καμιά φορά την κουταμάρα ν' αυτοκτονούν από έρωτική άπειπία. Και τώρα, κύριοι, που μάθετε την ιστορία μου, είμαι στη διάθεσι σας. Ότι όμως και να πάθω, δεν θα μού κόπη εντύπωση. Έγώ μία φορά έκδικήθηκα τον ταγματάρχη Νιούμπερτ...

Κι' ο παράδοξος Άμερικανός τελειώνοντας την ταν θέβαιος ότι θα γύλιωνε τό θάνατο. Τά δικαστήρια της Τύνιδος κάνουν πάντα τά στραβά μάτια για τους πλούσιους ξένους. Δεν θέλουν να τους χαλούν καθόλου τη διάθεσι τους. Έχουν λοιπόν δικηο κι' αούτοι να θεωρούν τό Κορυμπός ως παράδεισο της Μαύρης Ήπειρου.

ΜΑΞ ΦΡΑΝΚ

ΠΙΚ ΝΙΚ

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ό κόρης, ντε Νεθκέρ, οίκείος του άυτοκράτορος των Γάλλων Ναπολέοντα Γ', αισθανόταν βαθεία τρυφερότητα προς την πριγκίπισσα Μισθίλδη. Πηγαίνοντας μία ήμερα να την έπισκεφθί, την θρήκε στο σαλονάκι της να μιλάει «τέτ-ά-τέτ» με τον συγγράφει Έδμόνδο Άμπου—τον όποιο εκείνη είχε καλέσει σε πρόγευμα—και κοκκινε άπό έλασρη ταραχή.

—Μόνον έ γώ θρίσκομαι έδω, κύριε κόμη! Έπιε ειρωνικά ό Άμπου. Μην είστε λοιπόν ζηλότυπος!

Η πριγκίπισσα, ταραγμένη άπ' την έπιπολαιότητα και την άσπη ειρωνεία του συγγράφει, χτύπησε τό κουδούνι και στήν καμαριέρα της που παρουσιάστηκε, είπε:

—Σηκώστε τό πιάτο μου κι' άφήστε τον τραπεζάκι τό σεβρί-τοιο του κυρίου Άμπου μόνάχα... Είνε μόνος του αούτός έδω και φυσικά μόνος του θα προγευματίσι!

Τό πλήγμα ήταν δεινό, κι' ό γινώστος για τη ματαιοβεία του Γάλλος συγγράφει έφυγε σαν θρηγμένη γάτα.

Όταν ήταν μικρός ό διάσημος ποιητής Έρρίκος Χάινε άπε-χθανόταν τρομερά τη γραμματική, περισσότερο άπ' όλα τά άλλα μαθήματα. Η δέ προσευχή του κάθε θράβυ, ή όποια έμεινε ιστορική, ήταν ή έξης: Γονάτιζε μπρός στον Έσταυρωμένο, έμπλεκε τά χέρια του ίκετευτικά και ψιθούριζε:

—Ω, σό, Χριστούλη μου, βασανισμένε σάν κι' έμένα, βοήθησέ με να θυμηθώ τά άνώμαλα ρήματα άδριο στο μάθημά μου!



ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΙΚΟΔΕΣΤΡΙΝΕΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Τό νερό δεν πρέπει να τό θράζουμε σε σιγανή φωτιά, ούτε να τό άφίνουμε επί πολλήν ώρα να θράζει κατάνη κοχλάζει. Γιτσι έτσι έξατμίζεται περισσότερο και όσο μένει περιέχει σε μεγαλύτερη άναλογία τίναν, σίδηρον και άλλα μεταλλικά συστατικά ή μικροβιακά ύπολειμματα. Τό πολυθρασμένο νερό είναι έπιθλαθές στην ύγεια και άνοστιζει τον καφέ, τό τσάι και άλλα άρωματώδη άφειήματα.

Όταν σφηνωθί τό γυάλινο θούλωμα στο μπουκάκι και δεν θγαίνει, πρέπει να στάξτε μερικές σταγόνες λαδιού μεταξύ του θουλώματος και του λαίμου της μπουκάλας και μετά να θερμάνετε τό στόμιό της σε φλόγα κεριού.

Άν θέλετε να καθαρίσετε τελείως μια μπουτίλλια στην όποια θάατε άλλοτε λαδι. άρκει να την πλύνετε με θενζίνη και μετά με ζεστό νερό.

Καθαρίζετε τά διαμαντικά και τά χρυσαφικά σας με σαπούνάδα, τά ζεπλένετε με οινόπνευμα και τ' άφίνετε να στεγνώσουν, χωρίς να τό ακουτίσετε. Έτσι θά λάμπουν σαν καινούργια.

Μπορείτε να άνανεώσετε κάπως τό χρώμα των ξεθαμμένων ύφασμάτων, άν τά τρίψετε έλαφρότατα με ένα σφουγγάρι ποτισμένο σε γλαροφόρμιο, πιηθίλι.

Για να άνι-ζώσετε τό χρώμα των γυλιών σας, πρέπει, άφού τά χτυπήσετε και τά ξεσκονίσετε καλά-καλά, να τα μουσκεψετε σε διάλυσι μιας γολής θωδιού μέσα σε 10 λίτρες νερό.

Τά άπό άσπρο ριαντίσι, κομφοτεχνήματα που κτρινίσαν από την πολυκαιρία άνακτούν τη λευκότητα τους, άν τά τρίψουμε με σαβύλλα θουτηγμένη σε τρεβενθίλη και μετά τά άποσουμε στον ήλιο επί τέσσερες ήμερες συνεχώς.

Για να θγαλέτε την πρασινη ακουρία των χαλκί-νων σκευών σας, πρέπει να τό τρίψετε με μία θούρτα θουτηγμένη σε ύγροποιημένη νησάλινη.

Τά άποτσιγαρα είναι κι' αούτα χρήσιμα. Φυλάγετε τα κι' όταν μαζέψετε άρκετά τά θράζετε σε νερό. Τό ζουμί τους είναι ένα κι' ένα κατά της ψώρας των φυτών.

Για να ξεψειριάσετε τις δριθές σας, κρεμάστε μέσα στο κοτόσι σας ένα κλαδί κλήθρας (αιπύη). Την άλλη μέρα όλες ή φέτρες θάγουν κολλήσει πάνω στο κλαδί. Τό κλαδί τό καίγετε κατόπι και θάζετε άλλο μέσα στο κοτόσι. Έτσι, μέσα σε τρεις-τέσσερες μέρες, ή κόττες σας δεν θά αισθάνονται καμιά ένόχλησι.

Τό γάλα δεν ξυνίζει ή θάλετε μέσα σ' αούτό μερικά ραπα-νούφυλλα.

Για να μη ζαχαρώση τό γλυκό σας, πρέπει να τό σκεπάσετε με χαρτί θρηγμένο και άπ' τις δυό έπιφανείες του με θενζίνη.

Τά μπουκέτα σας μπορείτε να τά διατηρήτε επί πολύν καιρό, άν μέσα στο νερό των άνοθογγείων ρίξετε 2 βράμια άμμωνιάς.

Όλα τά μεταλλίνα άντικείμενα ξεσκουριάζουν, άν τά πλύνετε με άραιά διάλυσι πρωτσίχιορμιο δ'είται, τό όποιο θρίσκεται στα φαρμακεία.

Άν μέσα σε 300 δράμια ζεστού νερού διαλύσουμε 50 δράμια όξαικού όξέος κι' ένα κουτί τρίπολι, έχουμε στη διάθεσι μας τό τελειότερο μέσον σπιθώματος των χαλκαμάτων.

Για να λάμπουν τά άσημένα σκεύη σας, πρέπει να τά άφίνετε κάθε τόσο, και επί 4-5 άρες την κάθε φορά, μέσα σε πολύ ζεστή και πολύ πικρή διάλυσι θόρακος.

Ένα άπλό μέσον προς εξάλειψιν του κοκκινίσματος της μύτης, είναι τό να την πλένετε με άφειήματα ήραναθών και άσπρου κρυσόφι.

Άν κοπανίσουμε ένα θολθό λευκό κρινού και τον άνακατέψουμε με μέλι ίσου θάρους και κερι ήμισος θάρους του θυθού, παρασκευάζουμε μια άλοιφή, ή όποια δουαμώνει και μαλακώνει την έπιδερμίδα και προλαμβάνει την πρόωγη ρυτίδωσι.